

anden Skikkelse end den, hvort den nu foreligger, dersom hans Forslag nemlig gik ud paa, at Banen skulde gaae fra Veile til Narhuus, føres over Horsens og gennem Gudenaadalen; men den ærede Minister opstiller to Alternativer, mellem hvilke der ikke skal vælges ved denne Lov. Han giver altsaa ikke det, han vil give; han giver ingen Ting, han giver ingen Afgjørelse, han siger: jeg opstiller tvende Alternativer, men Valget mellem dem skal ikke afgjøres nu, jeg forbeholder mig at faae det afgjort senere. Naar der da bliver Tale om at vælge mellem disse Alternativer, er den ærede Minister jo fuldkommen berettiget til med al sin Kraft at støtte den Retning, der kun ved en Sidebane fører ind i Gudenaadalen; den ærede Minister har altsaa ikke nu givet, hvad han ved anden Behandling har sagt, at han vilde give; Sagen bliver stillet aldeles ubestemt.

Indenrigsministeren ad interim:

Dersom det, den ærede Rigsdagsmand antydede var tilfredsstillende, da skulde jeg heller ikke have Noget imod det; jeg har kun været i Tvivl om, enten man burde foretrække en Sidebane eller lægge Banen om ad Gudenaadalen. Naar man har et Vanddrag, der har Betydning for Communicationen, da forekommer det mig ikke hensigtsmæssigt, at man lægger en Jernbane langsmed dette Vanddrag, men jeg troer det er nok at finde et Berøringspunkt dermed, og at det Forstandigste vil være at anvende det naturlige Transportmiddel, der ligger i disse dybe Søer. Vilde altsaa det, at man gik den directe Vej fra Narhuus til Horsens, koste saameget Mindre, at man desuden kunde faae en Bane f. Ex. til Silkeborg eller et andet Punkt, saa skulde jeg ikke have Noget imod, at det blev udtryffeligt bestemt; tværtimod, hvis det ikke kostede Mere at gaae fra Horsens om ad Gudenaadalen til Narhuus, saa vilde det være at foretrække fremfor at gaae directe til Narhuus med en Sidebane til Gudenaadalen. Det er kun Mangel paa en tilstrækkelig Undersøgelse, der gjør, at jeg ikke har udtalt mig med større Bestemthed herom, men iøvrigt vil der paa ingen Maade være nogen som helst Betænkelighed ved at gaae ind paa et bestemt Forslag i saa Henseende.

Der er en finantiel Usikkerhed derved, thi saa er Regjeringen bunden, men skulde det senere virkelig vise sig, at noget Andet end det saaledes Vedtagne maatte være at foretrække, tvivler jeg heller ikke om, at den daværende lovgivende Magt kunde blive enig om en saadan Forandring, uagtet rigtigt nok da ogsaa en enkelt Forsamling ved at modsætte sig Sagen vilde have det i sin Magt at forhindre den. Det er en saa vigtig Sag, som her foreligger, og der er saa mange Hensyn at tage, at man maa holde En tilgode, naar man gaaer frem med en vis Engstelse og Forsigtighed.

Jeg har sagt, og det er min fuldkomne Overbevisning, at der i Forslaget under Nr. 2, ligger en Andrømmelse, ligesom i det oprindelige Forslag, men en Andrømmelse paa en, som jeg troer, hensigtsmæssigere Maade, nemlig saaledes, at Gudenaadalen ogsaa bliver optaget med i Linien. Iøvrigt tilstaaer jeg, at selv om der ved tredje Behandling skulde blive vedtaget et Forslag, som jeg ikke kunde gaae ind paa, saa opgiver jeg derfor ikke Haabet om at føre denne Sag til Ende endnu i denne Session; jeg vil da søge at bearbejde Sagen saaledes, at det kan blive muligt at tilvejebringe en Enighed imellem Regjeringen og Rigsdagens tvende Afdelinger. Hvis det skulde være det Afgjørende, at Banen skulde føres directe om ad Gudenaadalen, da vil jeg, som sagt, ikke have Noget derimod at erindre. Det er aldeles sikkert, som der er bemærket af et æret Medlem (H. Hage), at disse dybe Søer sandsynligvis ville uden forholdsvis stor Bekostning kunne gjøres stikkede til bequemme Communicationsmidler; i hvilket Omfang det imidlertid vil være Tilfældet, derom foreligger ikke nogen saadan Undersøgelse, at jeg kan udtale noget Bestemt derom.

Tscherning: Det forekommer ogsaa mig, at den ærede Minister ikke med Rette kan vente, at det, han her har foreslaaet, skal betragtes som de Modificationer, han forbeholdt sig ved Sagens anden Behandling. Man kunde have tænkt sig Muligheden af, at han vilde gaae over Veile istedetfor over Horsens, og fra Veile ud til Ny Mølle og derfra til Narhuus; men